



A tartalomból:

Hittanoktatás	2
Sinkó Gábor Vilmos bemutakozása	3
Búcsú Németh Julikától	3
Búcsú Mescha Wilfriedtől	4
Rendkívüli tisztújítás	5
Kelenföldi kirándulás	5
Wroclaw	6
72 óra	7
Reformáció	7
Aliansz levél	8
Hordozzuk imádságban!	8
Luther Márton önmagáról	9

Mondjatok dicséretet, Ke-
resztyének, az Úristennek!
Szentséges tiszteletet Adja-
tok szent nevének!
(EÉ 276,1)

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ



2014. III. szám

„Legyenek láthatóvá tetteid szolgálidon, és
méltóságod fiaikon!” (Zsolt 90,16)

Láthatóan evangélikus

A reformáció sikerét jelentős részben a nyomtatás elterjedésében látják. A megújított tanítás sokakhoz gyorsan elért. A reformált igehirdetések, hitvallások, vitairatok közvetlenül eljutottak azokhoz, akik érdeklődtek. S mivel megjelenhettek plakátokon, traktátusokban, ezért felkeltették az érdeklődést azokban is, akik egyébként távol maradtak volna. A megjelenés révén a marginális – a szerzetesrendek közti belső – ügyből világot megforgató ügy nőtt.

Egyszer azt számolgattuk lelkészekkel és papokkal, hogy városunk összes templomába egy-egy vasárnap eljön-e annyi ember, mint amennyi a foci-, kosár- és jégheki meccseken összegyűlik. Mennyire érinti ma az igehirdetés, az egyházi tanítás vagy a hitvallások közti vita az embereket? Mennyire kelt érdeklődést az evangélium? Eljut-e az emberekhez az evangélium úgy, hogy felkeltse bennük az érdeklődést?

Evangélikus stratégiánk ugyanezt a kérdést ismerve hirdette meg azt a célt, azt az evangéliumi evidenciát, hogy a Krisztushoz tartozásunk látható legyen. Merthogy ez evidencia. Nem rejthető el a hegyen épített város.

(Mt 5:14)

Szinyei Merse Pál, miután felesége – Probstner Zsófia, a Lila ruhás nő – elvált tőle, éveken keresztül egyetlen képet sem festett. Nem tudott festeni. Más pedig, bár számolatlanul ontotta magából a képeket, nem vált attól festővé. Hiába teszik a gyertyát a gyertyatartóba, ha nincs rajta láng, nem világít a szobába lépőknek. S ha nincs a gyertyán láng, s úgy teszik a gyertyatartóba, az csupán látványosság, külcsín. A láthatóan evangélikus nem azonos, és nem cserélhető fel a látványosan evangélikussal.

Mi a különbség a látható és a látványos között? A nagyapa Sánta Ferenc novellájában láthatóan hordozta a „sokan voltunk” terhét. Hogy Csűrös Ignác áldozata látható-e vagy látványos-e, azt nem is tudnám megmondani. A különbség ugyanis legtöbb esetben kívülről nem vehető észre. A természetesség és a mesterkélttség talán a határvonal. A természetes magától fakad. A mesterkéltséget csak másolja a természetesen fakadót.

Láthatóan evangélikusnak lenni valahol annál az imádságnál kezdődik, amelyet a zsoltáros mond: Legyenek láthatóvá tetteid szolgálidon, méltóságod fiaikon. Amikor láthatóságra törekszünk, arra vágyunk és az kérjük, hogy Isten tettei legyenek láthatókká rajtunk. Amikor láthatóan evangélikusok akarunk lenni, akkor arra vágyunk és azt kérjük, hogy amit Jézus értünk tett, az legyen láthatóvá rajtunk. Az irgalmas samaritánus példázatát befejezve Jézus így szól a farizeushoz: Menj el, és te is hasonlóképpen cselekedjél. S ahogy végiggondoljuk a példázatot, megfogalmazódik bennünk, hogy a samaritánusban Jézus önmagát rajzolta elének. Amikor tehát Jézus azt mondja a gyülekezetnek: Te is hasonlóképpen cselekedjél, akkor a zsoltár-imádság másik oldalát mondja a gyülekezetnek: éljen úgy, cselekedjék úgy, hogy Jézus tettei legyenek láthatóvá rajta. Amint Jézus cselekedett velük, ők is úgy cselekedjenek egymással.

Láthatóan evangélikusnak lenni valahol ennél az imádságnál kezdődik: Legyenek láthatóvá tetteid szolgálidon. Mert csak úgy lehetünk láthatóvá anélkül, hogy látványossággá lennénk, ha Jézus tettei teremtik meg bennünk a jót és szépet.

Mégsem elég a nyomtatás elterjedése ahhoz, hogy a reformáció teret nyerjen. A nyomtatás csak akkor hasznos, ha van szó, van tartalom, amit nyomtatni lehet. S a szó, az Ige a Lélek munkája bennünk. Ezért hát az imádság. Hogy láthatóan – és ne látványosan – evangélikusok legyünk.

Kis gyermekeket vitték Jézushoz... hittanoktatás a gyülekezetben

Jézus ránk bízta, hogy minden népet tanítvánnyá tegyünk. Elsődlegesen gyermekeinkre gondolunk. Őket visszük Jézushoz, hogy velünk együtt Jézus tanítványai legyenek. Ennek első és legfontosabb környezete a család. Hiszen a kicsinyek a maguk természetes módján tanulnak szüleiktől – ízlésüket, értékrendjüket, érdeklődési területeiket először rajtuk keresztül alakítják ki. Nem véletlenül kérdezzük a szülőktől a keresztelekor: „Vállaljátok-e, hogy az evangélikus egyház, s benne gyülekezetünk segítségével gondoskodtok e kisgyermek hívő keresztyénné fejlődéséről?”

A kérdésben segítőként szerepel az egyház, a gyülekezet. Ezt a segítséget igyekszünk megadni – többek között – a gyülekezetben szervezett hittanoktatás által is.

Gyülekezeti hittanoktatás

Ebben az esztendőben is **szerdánként** délután várjuk a gyermekeket és szüleiket **fél ötre** a gyülekezeti házba (Szekfü Gyula utca 1.), ahol négy csoportban foglalkozunk velük, korosztályuknak megfelelő módon. Óvodás kortól egészen a konfirmációra felkészülők köréig (12. évüket betöltötték) jönnek ezekre az alkalmakra.

A gyülekezeti hittanoktatás előnye, hogy a gyermekek szüleikkel és testvéreikkel együtt jöhetnek, a templom és a gyülekezeti ház otthonos környezetet biztosít számukra, és itt felnőtt korukban is mindig találhatnak majd közösséget. A gyülekezetből nem lehet kiöregedni. Az a tapasztalatunk, hogy a gyülekezeti hittanoktatás során nemcsak tananyagot sajátítanak el a gyermekek, hanem igazi közösségbe kerülnek, és könnyebben válnak tanítvánnyá. Ezért hívjuk a gyülekezeti hittanórákra a gyermekeket és szüleiket szerdánként fél ötre.

Iskolai hit- és erkölcsan

Az előző tanévtől kezdődően az iskolákban felmenő rendszerben kötelező erkölcsan, illetve helyette választható hit- és erkölcsan órákat vezettek be. Minden gyermek illetve szülő választhat, hogy gyermekének az erkölcsant vagy valamelyik felekezet hit- és erkölcsanát tanítsák. Az előző esztendőben a törvény adta lehetőséggel élve azok számára, akik evangélikus hit- és erkölcsant választottak, a gyülekezeti hittanórákat ajánlottuk. A jelentkezett tanulók mintegy fele azonban mégsem hozta gyermekét a gyülekezeti alkalmakra, jöllehet az előzetes tájékoztatásban ezt egyértelműen jeleztük. Ezért ebben az esztendőben úgy határoztunk, hogy Országos Egyházunk támogatásával főállású hitoktatót alkalmazva az iskolákban tartjuk meg a hit- és erkölcsan órákat.

Meggyőződése, hogy az iskolai oktatás nem gyülekezetünk érdeke. Tényszerűen is igaz, hogy a hit- és erkölcsan oktatás bevezetését nem egyházi oldalról kezdeményezték. Ez az állam eszköze és érdeke, amely azt a célt szol-

gálja, hogy a társadalom a mélységében elszegényedett erkölcsi-etikai gondolkodását és döntési képességét a fel-növekvő nemzedék által újra gyarapítsa. Az egyház ezáltal – saját érdekeit feláldozva – a közösségi értékteremtés feladatát vállalta magára. Sajnos ennek emberi háttere – a kellő számban képzett hitoktatók – valamint a tárgyi feltételek egy része – az iskolai termek – még nem adottak. Ezért a székesfehérvári iskolákban eléggé mostoha körülmények között – néha a folyosón ülve, könyvtár sarkában helyet kapva – végezzük szerény szolgálatunkat. Szerény – írom az oktatásunkról annak ellenére, hogy Sinkó Gábor főállású hitoktatónk kiváló képesítésekkel rendelkezik, nagyszerű tankönyveink és érdekesen felépített tantervünk van. Mégis szerény a szolgálatunk. Az iskolákban kialakult csoportok ugyanis legtöbb esetben egy-két főből állnak akkor is, ha két egymást követő évfolyam diákjait egy csoportba vonjuk.

Tanítvánnyá tenni

Eközben nem szabad elfelejtenünk saját küldetésünket, amelyet nemcsak mint gyülekezet, hanem mint szülők és keresztszülők vállaltunk. Azt ugyanis, hogy gyermekeinket Jézushoz vezessük. Ezért kérjük a szülőket, hogy az iskolai hit- és erkölcsan oktatás mellett is hozzák gyermekeiket a szerdai gyülekezeti alkalmakra, a vasárnapi istentiszteletekre. Igyekszünk minden hónapban egy istentiszteletet egyszerűbb renddel vezetni, és évente több alkalommal családi istentiszteletet tartani.

Gyülekezetünkben a lelkesen kívül négy testvérünk rendelkezik olyan képesítéssel, amellyel a kötelező hit- és erkölcsant taníthatja. Ha az iskolai hitoktatás mellett maradunk, akkor egy főállású munkatárs semmiképpen nem tudja ellátni a feladatot. Ezért hadd bátorítsam a pedagógus végzettséggel rendelkezőket, hogy az Evangélikus Hittudományi Egyetem által indítandó képzésekre jelentkezzenek! Reménységünk szerint két féléves továbbképzéssel már be lehet kapcsolódni ebbe a szolgálatba.

Mindezek mellett hadd hívjak mindenkit arra, hogy gyermekeink hitben való nevelése, a szülők keresztelekor tett ígéretének betöltése imádságunkban szerepeljen. Hogy a Szentlélek adjon bölcsességet, kitartást, józanságot üdvösségünk dolgában.

„Szolgálatomban Jézus Krisztust követem, ahogyan Őröla a Szentírás és Hitvallásaink bizonytságot tesznek”

Az egyházi tisztségviselők esküjéből választott idézet egy a 2007. év IV. számában elindított sorozatnak a főcíme, motója. A sorozat célja, hogy bemutassuk az egyházköztség presbitériumának, vezetőségének egy-egy tagját, vagy az aktív munkatársak közül egy-egy személyt, hogy a gyülekezet jobban megismerje őket.

A bemutatás nem fontossági sorrendben történik, célunk, hogy idővel minden tisztségviselő bemutatásra kerüljön. Most következzen az idei iskolai tanévtől gyülekezetünkben hitoktatóként munkálkodó Sinkó Gábor Vilmos bemutatkozása:

Erős vár a mi Istenünk!

Kedves testvérek!

Ötödéves teológus hallgatóként kerültem Önökhöz. Zebegényben éltem életem java részében, érettségi vizsgámat Aszódon szereztem meg 2001-ben az újonnan épült Evangélikus Gimnáziumban.

A gimnáziumi éveket követően Pesten, a Károlyi Gáspár Református Egyetemen végeztem történelem szakon 2007-ben, majd lakhelyemen, Zebegényben tanítottam két évig történelmet az általános iskolában.

Zebegény a Dunakanyarban fekvő község, a legjobban megközelíthető evangélikus gyülekezet Vácon található, tehát ide jártam istentiszteletre, ifjúsági órákra, majd tévkenyen besegíttem a gyülekezeti és ifjúsági színpad munkájába, valamint az énekkar szolgálatába.

A tanítás nagyon tetszett, szerettem a történelmet, és a gye-

reket is, mivel nagyon jó észrevételeik vannak a világ dolgairól. Egy alkalommal, mikor az ötödik osztályosoknak a kereszténység kialakulásáról tanítottam, elhangzott a kérdés, hogy én hiszek-e ebben. Történelem tanárként „objektív választ” kell adnom állásfoglalás nélkül. Én viszont kimondtam, hogy igen, hiszek Istenben, és Jézust a Megváltónak tartom. A tanulók közül volt, aki kifejtette, hogy szerinte Isten nem létezik, én pedig vitába szálltam vele. Ezután az óra után kaptam meg az elhívásomat Istentől a lelkesítő szolgálatra a hittanítással együtt.

Meggyőződéseim szerint a hit a Szentlélek Isten ajándéka az embernek, viszont a hozzá tartozó tudás, a bibliai alapok megszerzése, az etika és a keresztény tanítások, valamint az egyház története tanítható és tanítandó. Szeretném ezt megadni az embereknek, különös tekintettel a jövő nemzedékének.

Tavalyelőtt megpályáztam egy Németországi ösztöndíjat, Neuendettelsauba sikerült tanulnom a 2014-2015-ös tanévben. Odakinn rengeteg tapasztalatot szereztem a hittan tanításának módszertanáról. Ezután jelentkeztem az egyháznál, hogy tanulmányaim utolsó évében munkát vállalhassak. Székesfehérváron kaptam lehetőséget, így kerültem Önökhöz.

Nagyon örülök, és egyben nagyon köszönöm a lehetőséget, hogy munkát vállalhattam e gyülekezetnél.

Sinkó Gábor Vilmos hitoktató

IN MEMORIAM Németh Julika

Ismét elment egy személy közülünk, Németh Julianna.

Nekünk csak Julika, akit őszintén, tiszta szívből tiszteltünk és szerettünk.

A Nyugdíjas klub megalakulása óta (1996. okt. 14.) – betege sége idejét leszámítva – velünk volt. Élményt nyújtott vele lenni, színes elbeszéléseit hallgatni.

Törékeny, vékony testalkata ellenére szívós munkabírással, különleges egyéniséggel áldotta meg a Jóisten.

Emlékszem a közös együttlétekre: a gyenesdiási csendesnapra, a kelenföldi gyülekezet nyugdíjasainak látogatására, az alcsúti arborétumban való közös barangolásra.

Voltunk együtt a budapesti sziklatemplomban, mely csodálatos élménytelit ottlétet biztosított. Sorolhatnám tovább a képzőművészeti kiállításokat, a saját gyülekezetünk szeretetvendégségeit, ahol saját versét szavalta. Nem tudom mind felsorolni a közösen, vele közösségben eltöltött napokat.

Julika csupaszív, nemes lélek, tiszteletreméltó teremtés volt. Mindig szeretettel közeledett mindenkire, ajándékozási kedve töretlen volt. A nyugdíjas klub összejövetelire virággal, gyümölcssel, vagy akár saját kézzel kötött sállal érkezett.

Csodálattal hallgattuk lírai hangvételű verseit, melyeket szerénységből csak szűk körben olvasott fel.

Amikor a kórházban meglátogattuk egy társammal, nagyon örült nekünk. Görcsösen szorongatta a tőlünk kapott „ígés lapot”, hálás örömmel olvasta a ráírt ígét.

Gazdag, de szomorú élete volt. Sok viszontagság, megpróbáltatás volt az életében. Az Istenben vetett mély hite minden nehézségen átgátította.

Nagyon szerette a gyermekeket. Egész életében hivatásának élt, csecsemő- és gyermekgondozói munkakörben. Utolsó napjaiban is ezt emlegette. Neki nem volt saját gyermeke, de a kórház csecsemő osztályának összes gyermekét magáénak tudta.

Szerettük Őt, és Istennek adunk hálát, hogy ilyen értékes, hívó emberrel élhattunk egy közösségben.

Szomorú szívvel búcsúzunk tőled Julika, megőrizzük emlékedet. Isten Veled, viszontlátásra az égiek közösségében!

A nyugdíjas klub nevében: Kárászné Zsuzsi

„Már szavak nélkül imádkozom,
Én nem beszélek csak hallgatom.
A teremtésből kihámozom,
S az Isten szavát meghallgatom!”

Szemerei Gábor: Néma ima (részlet)

„Ha elenyészik is testem és szívem, szívemnek kösziklája és örökségem te maradsz, Istenem, örökké!” (Zsoltárok k. 23, 26)

A címadó zsoltár Mescha Wilfriednek, a gyülekezetünk mindannyiunk által tisztelt és szeretett tagjának, hosszú időn át hűséges presbiterének gyászjelentéséről való. Megrendülten fogadtuk halálhírét, bár tudtunk súlyos betegségéről. Gyülekezetünk és a presbitérium igyekezett visszafogottan, de kellő méltósággal elbúcsúzni a templomban megtartott gyászszertartáson Mescha Wilfried testvérünkötől. A továbbiakban álljon itt a szertartáson is elhangzottak alapján néhány fontosabb állomás Wilfried életéből.

1946 tavaszának első napján, március 1-jén született a kis német faluban, Koppatzban.

A háború utáni évek szegénysége sok megpróbáltatásnak tette ki a családot. Az első két osztályt szülőfalujában járta, aztán a szomszédos Kahrenben folytatta. Itt már rendszeresen járt hittanórákra. 14 éves volt, amikor édesapját elvesztette. Középiskolába Cottbusban járt, itt érettségizett kiváló eredménnyel. A drezdai Műszaki Egyetemen gépészmérnöki diplomát szerzett 1970-ben. Egyetemi tanulmányait nagyrészt segédasszisztensi munkájából finanszírozta, hogy minél kevesebb otthoni segítséget kelljen igénybe vennie.

Feleségével Judittal, 1967-ben kezdődött levelezés útján ismerkedtek meg. Személyesen 1968 szilveszterén találkoztak először. Judit ekkor Debrecenben folytatta tanulmányait nyelvtanári szakirányon. 1972 áprilisában házasodtak össze Tokajban. Először az NDK-ban, Cottbusban éltek, ahol három leányuk született. Az építészeti főiskolán volt tanársegéd. 1981-ben költöztek Magyarországra, Székesfehérvárra. Szorgalmasan tanult közben magyarul, és megszerezte másoddiplomáját is informatikusként. A család mindig hívő keresztényként élt, így Székesfehérváron is hamar bekapcsolódtak gyülekezetünk életébe. A leányok itt konfirmáltak. Wilfriednek is sikerült megtalálni szolgálatát a székesfehérvári evangélikus gyülekezetben. Több ciklusban volt folyamatosan presbíter elmenetelének napjáig. Vidám természetével, humorával sokaknak szerzett kellemes perceket. Unokái nagyon közel álltak szívéhez. Lukács, Kristóf, Flórian, Olivér, William és Patrick, valamint az egyetlen kislány közöttük, Gyöngyvirág. Vőit nagyra becsülte, nászaival mindig nagyon szeretetteljes kapcsolatot ápolt.

A búcsúztatáson a templomot megtöltötték a volt munkatársak, barátok, a német baráti kör, a gyülekezet és a család. Mindannyian az igében kerestünk vigasztalást.

„Ha elenyészik is testem és szívem, szívemnek kösziklája és örökségem te maradsz, Istenem, örökké!” (Zsoltárok k. 23, 26)

A templomi szertartáson a gyülekezet az *Apostoli hitvallást* és az *Úrtól tanult imádságot* Wilfried anyanyelvén, németül mondta el.

A temetőből visszatérve a család kis fogadást adott a gyü-

lekezeti házban. Itt lehetett részvétet nyilvánítani, visszafogott, meghitt beszélgetéseket folytatni a családdal és egymásközt.

A német gyászjelentésen található ige adjon vigasztalást a gyászoló családnak!

Jesus spicht: **Wer an mich glaubt, der hat das ewige Leben!** (Joh. 6,47)

(Jézus mondja: *Aki bennem hisz, annak örök élete van!* (Ján. 6,47))

Gyülekezetünk tagjait pedig kérjük, hogy gyászoló testvéreinket figyelmes szeretettel kísérjük további életútjukon!

A megemlékező írást összeállította: Prépost Károly

Küldemény

Ma feladtam egy küldeményt,
remélem hamar célba ért.
Imám szalad gyors póstásként,
Siess hát égi válaszáért!

Küldeményem teleraktam,
Bánatommal, keservemmel.
Örömöm is hozzáadtam.
S csomagoltam reményemmel!

Feladtam és csendben várom
Vigaszom – tudom – bőven mérsz!
Repülj gyorsan imádságom,
Hiszem, hogy mindig célba érsz!

Szemerei Gábor

Összefoglaló jelentés a gyülekezetünkben 2014. 04. 03. és 2014. 06. 01. között lefolytatott rendkívüli (nem az általános tisztújítás keretében történő) választásról

A rendkívüli választás megtartása a kántor, két presbiter és egy kuratóriumi tag lemondása miatt vált szükségessé.

Az elnökség írásban kérte fel a jelölőbizottságot a választási folyamat elindítására. A bizottság Prépost Károlyt bízta meg ennek a jelölési- és választási folyamatnak a vezetésével, mivel a jelölőbizottság választott elnöke, Kissné Kárász Rózsa saját kérésére, és a presbitérium jóváhagyásával átmenetileg szünetelteti szolgálatát.

A rendkívüli választáson megválasztandó tisztségek felsorolása:

Kántor: 1 személy

Presbiter, presbitériumi póttag: 3 személy

Egymásért Élni Alapítvány” kuratóriumi tag: 1 személy

A beérkezett ajánlások a következők voltak:

Kántor tisztségre **5 fő** kapott ajánlást

Presbiter, pótpresbiter tisztségre **18 fő** kapott ajánlást

Kuratóriumi tag tisztségre **4 fő** kapott ajánlást

Az ajánlást kapott személyek (27 fő) számára az értesítő leveleket a jelölő bizottság tagjai személyesen vitték el, melynek jelentősége a személyes beszélgetés fontosságában, és a postaköltség megtakarításában mérhető.

A beérkezett írásos nyilatkozatok értékelésének eredménye:

Kántor tisztségre **1 fő, Presbiter, pótpresbiter** tisztségre

7 fő, Kuratóriumi tag tisztségre **1 fő** fogadta el a jelölést

A jelöltek a faliújságra kifüggesztett önéletrajzokkal, és a választó közgyűlésen szóban lettek bemutatva.

A választás 2014. június 1-jén megtartott közgyűlésen történt, melyen gyülekezetünkben 83 fő vett részt.

A rendkívüli választás során az alábbi személyeket választottuk meg:

Kántor: Csekéné Bányai Erzsébet

Presbiter: Mészáros Magdolna

Pótpresbiter: Menyhárt Istvánné, Szalainé Cseh Katalin

Alapítványi kuratóriumi tag: Pirka Lajos

Az ünnepélyes beiktatás a 2014. június 22-i istentiszteleten történt.

A megválasztott tisztségviselők szolgálatára az egész gyülekezet nevében Isten áldását kérjük. Kívánjuk, hogy megfeleljenek a beiktatásuk során elhangzott kérésnek!

„Végezd a rád bízott szolgálatot Isten félelmében az Úr Jézus Krisztusban vetett hittel és a Szentlélek erejével, hűségesen és odaadóan, mint az Úrnak, hogy egykor számot adhass róla a mi Urunk Jézus Krisztus ítélőszéke előtt.”

A jelentést összeállította: Prépost Károly

A barátság továbbra is fennmarad

Istennek hála, ismét nagy élményben volt részünk, ugyanis május 7-én Budapesten, a Kelenföldi testvér-gyülekezethez látogattunk 7 fővel.

Előzetes megbeszélés szerint, Misuráné Mária segítségével jött létre a találkozás. Tudtuk, hogy mindig nagy szeretettel várnak bennünket, ezúttal is így történt.

Az örömteli üdvözlés után a gyülekezeti teremben jó hangulatú beszélgetés, szívélyes vendéglátás következett.

Hogy ezt a kellemes időtöltést még élménytelibbé tegyük, közösen a Vigadóba látogattunk, ahol szemtanúi lehetünk a gyönyörűen felújított, kulturális célokat szolgáló épület szépségeinek. Elkápráztatott bennünket Makovecz Imre főépítész kiállítása, amely varázslatos látványt nyújtott. Szintén örülhettünk annak, hogy az újonnan üzembe helyezett 4-es metró utasai lehettünk.

Ezután egy kellemes hangulatú kisvendéglőben fogyaszthattunk finom ebédet, melyet vendéglátóink prezentáltak.

Köszönet érte!

Jóllakott gyomorral, ismét a gyülekezet termébe mentünk, ahol finom kávé, tea, sütemény fogyasztása várt ránk.

Még kihasználva a hátralévő kis időt, együtt imádkoztunk, énekelünk.

Sajnos az idő gyorsan eltelt, így az órákra pillantva, már a visszautat kellett terveznünk. Blázyné Mártika elkísért bennünket az autóbusz megállóba, és a busz érkezéséig velünk maradt, így még tudtunk egy kicsit csevegni. Röpké búcsú után felszálltunk a Fehérvárra menő járműre.

Összefoglalva a napot, ismét nagyon jól éreztük magunkat vendéglátóink körében. Külön öröm számomra, hogy ez a testvér-gyülekezeti (Nyugdíjas Klub) találkozó még jobban elmélyítette a kapcsolatot, hisz a barátság egyre jobban mélyül közöttünk.

Meg kell említeni, hogy több korábban ismert arcot már nem láthattunk, őket már az örök hazában tudhatjuk. Nyugodjanak békében!

Nekem személy szerint fájdalmas, hogy drága Csernovicsné Ica nénivel sem tudtam találkozni, betegsége miatt. Mindnyáján megkülönböztetett tisztelettel és nagy szeretettel gondolunk rá, imádkozunk egészségéért. Ő egy különös egyéniség, aki nagyon sokat dolgozott eddig a közösségért, a rászoruló embereknek jobb kezét nyújtva. Isten gazdag áldását kérjük életére, s jobbulást kívánunk neki. (Ezt a cikket szombaton írom, és a helyzet úgy hozta, hogy ma délután egy személyes látogatást tehetek nála barátnőmmel, dr. Szinnyei Katalival. Már alig várom, hogy láthassam, s szívélyes beszélgetést folytassak vele.)

Befejezésül, ismételten meg szeretném köszönni vendéglátóink irántunk érzett szeretetét, szívélyességét, vendéglátását. Kívánom, hogy még sok ilyen alkalomban legyen részünk, találkozzunk, kölcsönösen egymást látogatva. Összel mi várjuk szeretettel a budapesti testvéreket. Köszönjük szépen e felejthetetlen napot!

Jó egészséget, Isten gazdag áldását kívánom a budapesti testvérek életére.

Sok szeretettel: Kárász Lajosné Zsuzsa
a székesfehérvári nyugdíjas klub vezetője

Wroclaw 2014. július 4.-6.



Július első hétvégéjén rendezték meg a „**Kelet-Közép-Európai Keresztyén találkozó**”-t Wroclawban.

A találkozó központja a Centenárium Csarnok volt, motója pedig „*Szabadon Krisztusban*”. Tartalmas, de igen zsúfolt volt a program, mert a három nap a programok, szolgálatok mellett magába foglalta az oda- és visszautazásunkat is.

Kórusunk nagyon megörült, mikor kiderült, hogy mi is részt vehetünk ezen a találkozón.

Komoly munkával, izgalommal teltek a felkészülés napjai, az utazást megelőző héten már minden nap próbáltunk.

A kórus vezetője – Csekéné Bányai Erzsébet – igen nagy szakértelemmel válogatta össze a 21 kórusművet, amit kotta nélkül énekeltünk.

Énekeinkkel szolgáltunk egy panelbeszélgetésen, melyen öt ország püspöke vett részt.

Ezen kívül énekeltünk még Wroclaw óvárosának egyik terén is.

Vasárnap záró istentiszteleten vettünk részt Swidnicában, ahol Gáncs Péter elnök-püspök prédikált. Az istentisztelet után a 350 éves fatemplom mellett elénekeltük a lengyelül

megtanult kórusművet, ami nagy sikert aratott a hallgatóság körében. Számunkra pedig az volt nagyon felemelő, hogy utána újra elénekelhettük ezt a dalt egy lengyel kórusral közösen, majd az általuk hozott dalokat is német és lengyel nyelven.

Hálát adunk Istennek, hogy részt vehettünk ezen a találkozón!

Azt az érzést pedig nem lehet elmesélni, amikor a nyitó és záró alkalmakon megszólaltak közös énekeink a több ezer résztvevő által lengyel, német, cseh, szlovák, ukrán és magyar nyelven egyszerre...

A következő találkozó 2016-ban Budapesten lesz.

Erős vár a mi Istenünk!

Koczur Klára
kórustag

Önként segíteni

„Mi az a 72 óra?”- merül fel mindig a kérdés. 4 évvel ezelőtt még én is csak hallomásból tudtam, hogy valami önkénteskedés, 3 napon keresztül. Aztán 2010-ben résztvevőként én is bepillantást nyerhettem ennek örömeibe. Nagy izgalommal, gereblyékkal, lapátokkal és seprűkkel felszerelve kis csapattal vágtunk neki a városnak. Vártak minket a Református Temetőben. Az egész napos temető rendezés fárasztó volt és egy nagy adag avar a nyakunkba borult, de csodálatos volt látni munkánk gyümölcsét. A sok fiatal hatalmas mosolya és egyen pólója mások figyelmét is felkeltette. Barátnőmék kertet rendezni voltak és egy hölgy megállt, figyelte munkájukat, elgondolkodott és végül nagy töprengés után rákérdezett: „ Elnézést! Hol lehet ilyen egyenruhás, vidám kertészeket felfogadni?”

Idén szerettem volna segíteni a 72 óra lebonyolításában.

A koordinátorok előtalálkozóján a legfontosabb mondat, amit megtanultunk, hogy mindenkinek ezt mondjuk, aki érdeklődik az akciónk iránt, a következő volt: „ A három

történelmi keresztény egyház együttes munkáján alapuló 3 napos önkéntesség.” Igyekszünk a fiatalok figyelmét felhívni arra, hogy ezek a programok csak Isten segítségével jöhetnek létre és a megnyitót és a lezáró eseményt egy igehirdetéssel és énekléssel kezdjük.

A 72 óra tavaly talán még nagyobb teret kapott a köznevelési törvény miatt. Az Iskolai Közösségi Szolgálat keretein belül igyekeztünk még népszerűbbé tenni ezt a programot. Bár személy szerint úgy gondolom, hogy az önkénteskedés akkor nyújtja a legnagyobb örömet, ha nem kötelező, de ezzel talán még jobban fel lehet nyitni a fiatalok szemét a segítőkészség fontosságára. Talán egyszer mindenki szívesen és nem csak 50 vagy 72 órát fog önkénteskedni.

Idén is nagy lendülettel vágunk bele 2014. október 9-12 az önkénteskedésbe, hogy megmutassuk mindenkinek, együtt, összefogással és Isten segítségével nagy dolgokat vihetünk véghez, és bármire képesek vagyunk.

Szente Imola koordinátor

„Az igaz ember pedig hitből él” (Pál, Róm. 1,17)

(Készülünk a reformáció 500. évfordulójára)



1517. október 31-én Luther Márton kiszögezte 95 tételét a wittenbergi vártemplom kapujára és ezzel kezdetét vette a reformáció, amelynek 2017-ben lesz 500. évfordulója.

Az alkalom méltó megünneplésére készül a világ és a Magyarország Evangélikus Egyház is. Ezzel az első írással mi is egy sorozatot kívánunk elindítani, hogy az 500. évfordulóig sorra vegyük a reformációval kapcsolatos legfontosabb tudnivalókat. Mindannyiunk számára fontos tudni, hogy mit fogunk ünnepelni a 2017-es évben. A Magyarországi Evangélikus Egyház is elkezdte a felkészülést már 2010-ben. Emlékbizottság alakult egyházunk meghatározó személyiségeinek részvételével, melyet dr. Fabiny Tamás püspök vezet.

A 2010-2017 közti időszakot „tematikus évek” megnevezéssel felosztották, mely szerint minden év kapott egy súlyponti témát az alábbiak szerint:

- 2010 Reformáció és nyilvánosság
- 2011 Reformáció és szabadság
- 2012 Reformáció és a nők
- 2013 Reformáció és tolerancia
- 2014 Reformáció és kultúra
- 2015 Reformáció és oktatás
- 2016 Reformáció és nemzet
- 2017 Reformáció és ünnep

Ebben az indító cikkben még nem fejtjük ki részletesen, hogy az egyes témakörök miként lettek, vagy lesznek tartalommal megtöltve. Példaként csak annyit, hogy az idei év során gyülekezetünkben a *nyáresti áhítatok* témája, a „Reformáció és kultúra” biblikus feldolgozása volt. Most menjünk vissza a kezdetekhez:

Luther Márton saját visszaemlékezése szerint, a *címbe* idézett ige tanulmányozása során világosodott meg előtte, amit régóta hasztalanul keresett. Ekkor tudta megfogalmaz-

ni a „*sola gratia*” (kizárólag kegyelemből) elvét.

Most kezdtem megérteni, hogy ennek az igének: az evangéliumban Isten igazsága jelentetik ki, az az értelme, hogy ti. ez az igazság elfogadott (passiv) igazság, mellyel minket a kegyelmes Isten igazsá tesz a hit által, amint megíratott: „Az igaz ember pedig hitből él”.

Ez a bibliai ige vezetett Luther új írásértelmezéséhez: „*Isten örök igazságossága tisztán kegyelmi ajándék, amelyet az ember a Jézus Krisztusba vetett hit által kap meg. Ezt az ajándékot semmilyen egyéni teljesítménnyel nem lehet kiérdemelni.*”

Ettől fogva kritikusan szemlélte az egyházat, amely úgy tüntette fel magát, mint aki Isten kegyelmét egyedül közvetíti az emberek felé. Innen jutott Luther a 95 tétel megfogalmazásához, a reformáció elindításához.

A sorozatban leírtak, ami Luther életrajzával a 9. oldalon el is kezdődik, bizonyára olyan információkat is tartalmaznak majd, melyek esetleg az olvasók számára már ismertek. Ők tekintsék a leírtakat hasznos ismétlésnek. Talán az elkövetkező írásokban mindenki talál majd a maga számára addig nem ismert, a reformáció lényegéhez közelebb vivő információkat. A teológiai ismereteket igénylő tartalom esetén minden esetben a leírtakat megfelelő végzettségű személy ellenőrizni fogja. A 2017-ig folyamatosan megjelenő cikkek a Lutheri reformációval összefüggő ismereteink gazdagítását, és az azzal kapcsolatos tisztánlátásunkat hivatottak szolgálni.

Tudjuk, hogy az íráskor és tanuláskor mindig a Szentlélek vezetésére szorulunk, mert a szerzett ismereteinkben csak akkor teljesezhet be az Ézsaiás próféta szavaiban elhangzó ígéret: „*Én, az Úr vagyok a te Istened, arra tanítalak, ami javadra válik, azon az úton vezetlek, amelyen járnod kell.*” (Ézs. 48,17)

Prépost Károly

Mit tehetek az üldözött keresztényekért?

Részlet a Magyar Evangéliumi Aliansz leveléből

„Ha szenved az egyik tag, vele együtt szenved valamennyi, ha dicsőségben részesül az egyik tag, vele együtt örül valamennyi. Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai.” 1 Kor 12, 26-27

Kedves Testvérek!

Nap mint nap megdöbbentő hírekkel szembesülünk. Olyan képeket, videókat látunk testvéreink szenvedéséről, haláláról, melyekben a zsoltár szavai szó szerint beteljesednek: „Miattad gyilkolnak minket naponta, vágójuhoknak tekintenek.” Zsolt 44, 23

Pál, Jézus Krisztus apostola, aki egykor maga is keresztényüldözött volt, ezeket a sorokat a hit és szeretet kontextusába helyezi, a mennyei reménység szempontrendszerébe illeszti:

„Ki választana el minket a Krisztus szeretetétől? Nyomorúság, vagy szorongatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver? Hiszen meg van írva: „Teérted gyilkolnak minket nap mint nap, annyira becstülnek, mint vágójuhokat.” (Zsolt 44:23) De mindezekkel szemben diadalmaskodunk az által, aki szeret minket. Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.” Róma 8:35-39

Ezzel együtt, bensőnkéből fakadóan és Isten Lelkétől inspirálva megfogalmazódik bennünk a kérdés: „Mit tehetünk az üldözöttekért?”

Három lehetőséget szeretnénk testvéreink figyelmébe ajánlani:

1. Egyrészt biztatjuk testvéreket, hogy egyénileg, továbbá gyülekezeti és felekezeti körökben rendszeresen imádkozunk az üldözöttekért, minden bajbajutott emberért, különösen hitestvéreinkért!

2. Másrészt szeretnénk felhívni a figyelmet arra, hogy gyakorlati dolgokban is van lehetőségünk segíteni a rászorulókon!

Magyar részről két konkrét lehetőségről tudunk, egyrészt a Krisztusi Szolidaritás:

http://www.csi-magyarorszag.hu/adomanyok_110.php

(pl. „az iraki keresztények támogatására” megjelöléssel), másrészt az Ökumenikus Segélyszervezet kezdeményezéséhez lehet csatlakozni:

<http://www.segelyszervezet.hu/hu/adomanygyujtes-az-iraki-belso-menekultekert>

Ehhez a felhíváshoz pl. az Evangélikus Egyház is csatlakozott: <http://evangelikus.hu/cikk/irakifelhivas>

3. Ezekon felül egy-egy peteció aláírásával ki tudjuk fejezni a támogatásunkat valaki felé, vagy a jó ügy mellett, illetve a tiltakozásunkat egy igazságtalan helyzettel szemben. - pl.

http://www.csi-magyarorszag.hu/tiltakozo_akcioink.php?slid=

„A jó cselekvésében pedig ne fáradjunk el, mert a maga idejében aratunk majd, ha meg nem lankadunk. Ezért tehát, míg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben.” Gal 6, 9-10

Arról, hogy mi történik a világban, hol van szükség imádságra, segítségre, arról a következő weboldalakon (is) tudunk tájékozódni,

magyarul:

<http://kozbenjaro.blog.hu/>

<http://csi-magyarorszag.hu/>

illetve angolul:

<http://www.persecution.com/>

<http://www.releaseinternational.org/>

<http://www.persecution.org/>

<https://www.opendoors.org/>

<http://www.csi-usa.org/>

<http://www.christiansinpakistan.com/>

<http://shoebat.com/>

Végül, szeretnénk testvéreink figyelmébe ajánlani a „Mit tehetek az üldözött keresztényekért,” című konferenciánk (2014. május 3.) hanganyagát:

Tisztelettel, szeretettel, köszönettel és élő reménységgel:
a Magyar Evangéliumi Aliansz elnöksége

„Minden gondotokat ő reá vessétek, mert néki gondja van reátok. Józanok legyetek, vigyázatok; mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár; keresvén, kit elnyeljen: akinek állatok ellen, erősek lévén a hitben, tudva, hogy a világban lévő atyafiságotokon ugyanazok a szenvedések telnek be. A minden kegyelemnek Istene pedig, a ki az ő örök dicsőségére hívott el minket a Krisztus Jézusban, titeket, a kik rövid ideig szenvedtetek, ő maga tegyen tökéletessékké, erősekké, szilárdakká és állhatatosokká! Ővé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Amen.” 1Péter 5,7-11

Hordozzuk imádságban!

Napi könyörgéseinkben legtöbbször azokat a kéréseinket fogalmazzuk meg, amelyek közvetlenül érintenek bennünket. Mivel az imádsághoz erős ígéretet fűzött az Úr, ezért szeretnénk az alábbiakban néhány olyan területet mutatni, amelyért imádkozhatunk, s amelyek kívül esnek személyes érintettség körünkön.

Az üldözött keresztények

Ezekben a hónapokban elsősorban az ún. Iszlám Állam (Kalifátus) területén elkövetett erőszakos cselekmények kerülnek látótérbe. Az Iszlám Állam nevű terrorszervezet nem csupán a keresztényeket, hanem minden tőlük különböző vallású közösségeket és személyeket kényszerít elhagyni otthonát és hitét. Mivel Észak-Irakban és Szíriában nagy számban élnek keresztények, őket fenyegeti leginkább

az erőszak.

Azonban a világ több pontján – Szudántól kezdve Indián keresztül Észak-Koreáig – szenvednek keresztyén testvéreink hitükért. Kérjük Istent, hogy óvja meg őket a fenyegettségektől, tartsa meg őket az igaz hitben, és hűségük adjon nekünk is példát arra, hogy milyen értékes és erős Krisztus szeretete.

Ukrajna

A Kelet-Ukrajna autonómiájáért folyó küzdelemben keresztyének állnak keresztyénekkal szemben. Könyörögjünk azért, hogy területi és autonómiai vitákat békés úton tudják rendezni, és a keresztyének ebben a viszályban Krisztusra tekintsenek. Könyörögjünk a Kárpátalján élő testvéreinkért is, akiket gyermekeik a harci övezetekbe vezénylik, hogy őket őrizze meg az Úr.

Az Ökumenikus Segélyszervezet szolgálata

Kérjük Istent, hogy az Evangélikus Egyház által is létrehozott és fenntartott Segélyszervezet betölthesse hivatását

külföldi és belföldi misszióiban. Kérjük Istent, hogy megadassák a rászorulóknak azt, ami a testnek, és azt, ami a léleknek szükséges.

A kötelező hit- és erkölcsstan

Gyülekezetünk számára is új és nehezen megoldható feladat az iskolai kötelezően választható hit- és erkölcsstan oktatás. Szeretnénk támogatni nemzetünket abban, hogy gyermekeink gondolkodása és cselekvése szilárd alapon álljon. Ugyanakkor veszélyeztetve látjuk azt, hogy a gyermekek beépüljenek gyülekezetünkbe, hogy közösségük legyen, hiszen a gyülekezeti hitoktatástól vonjuk el őket az iskolai oktatás által. Kérjük Istent arra, hogy kettős küldetésünket együttesen tudjuk betölteni. Áldja meg azokat, akik a hitoktatásban fáradoznak! Bátorítsa a szülőket, hogy hozzák gyermekeiket a gyülekezet közösségébe – istentiszteletre, közösségi alkalmakra –, sőt a keresztségben vállaltak szerint ők maguk neveljék gyermekeiket élő hitben. A családok hadd lehessenek a gyülekezetek sejtjei!

Virág Jenő: Luther Márton önmagáról

Szülők, ifjúkor

Dr. Luther Márton ősei a thüringiai Möhra nevű faluban egyszerű parasztemberek voltak. Szegény családból való származását a reformátor sohasem szégyelte, sőt azokkal szemben, akik őt emiatt támadták, önérzetesen hangsúlyozta is. Mivel a családi birtokot ottani szokás szerint mindig a legfiatalabb fiú örökölte, újabb földet pedig nem lehetett vásárolni, Luther János, mint családjának legidősebb fiútagja, feleségével, Ziegler Margittal 1483-ban Möhrából Eislebenbe, a rézbányászat egyik központjába költözött. Itt született dr. Luther Márton 1483. november 10-én. A szegénységgel küzdő bányászcsaládot egy évvel később Mansfeldben találjuk, ahol Luther János hamarosan nagy tekintélyre tett szert munkatársai között.

Luther Jánosék nagy szigorúsággal nevelték gyermekeiket. A törvény kíméletlen, rideg szelleme az evangélium melegsége nélkül, abban a korban jellemezte mind a családi, mind az iskolai nevelést. A reformátor mégis, élete végéig nagy szeretettel emlékezett vissza szüleinek komolyságára, szigorúságára és nevelői hatására. Édesapja minden szigorúsága mellett, alapjában jókedvű ember volt s szerette a tréfát. Édesanyját hagyományos komolysága már ritkábban hagyta el; néha-néha mégis dalolt gyermekeinek.

A kis Mártont már ötéves korában beírták szülei a mansfeldi iskolába. Idejárt nyolc esztendeig, írást, olvasást, éneklést tanult latin nyelven. Abban a korban a latin nyelv alapos ismeretére volt szükség, hogy valaki magasabb tanulmányokat folytathasson. Latinul tanulta a Miatyánkot, Hiszekegyet, Tízparancsolatot, a reggeli és esti imádságot, a keresztelei és úrvacsorai ígéket. Még egymás között is latinul kellett a diákoknak beszélniök. Feladataikat gépiesen be kellett tanulniok. Többet a tanító nem tudott elérni, hiszen az iskola egyetlen termében egyidejűleg tanult minden osztály. A tanító egyszerre csak egy évfolyammal foglal-

kozhatott s bizony a többieket legtöbbször vesszővel tartotta kordában. Az itt elszenvedett igazságtalan büntetések kitörölhetetlen nyomot hagytak Luther lelkében.

A középkorban minden iskola, így a mansfeldi is egyházi intézmény volt. A tanulóifjúság nem csak ünnepen, de hétköznapiakon is részt vett az istentiszteleteken s itt az iskolában tanult latin énekeket énekelte. A késői középkor emberének lelkivilágában igen erős szerepet játszottak a boszorkányokról, az ördögökről szóló történetek és a babona. A "megrontásokkal" szemben pedig az egyház ajánlott különböző védelmi lehetőségeket. Így a gyermek Luther előtt mintegy megerősített és védelmet nyújtó lelki menedékhely jelent meg az egyház. Az egyház, és nem Krisztus. Mert Krisztust a világ szigorú és kegyetlen ítélőbirójának tartották.

Tizenhárom éves korában, 1496-ban, a könnyen megközelíthető magdeburgi latin iskolában találjuk Luthert. Egy év múlva pedig az eisenachi iskolába iratkozott be, mivel anyai nagyszülein kívül sok más rokona is lakott ebben a városban. Rokonai is nyomorban éltek, nem segíthették. A szegénység arra kényszerítette, hogy akkori szokás szerint társaival az ajtó előtt énekelve keresse meg kenyerét. A nyomorból egy vagyonos kereskedőnek, Kotta Konrádnak a felesége, Orsolya asszony emelte ki, házukba fogadván a széphanjú, vallásos és komoly diákot. Négy esztendeig járt az eisenachi "György" iskolába. Itt a szokásos tantárgyak mellett különösen a latin nyelv kifogástalan használatát és versek készítését gyakorolta.

Középiskolai tanulmányainak befejezése után búcsút mondott Eisenachnak, ahol Kottáék házában élete legnyugalmasabb éveit töltötte és Erfurtba ment az egyetemre.

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR



8000 Székesfehérvár
Szekfű Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

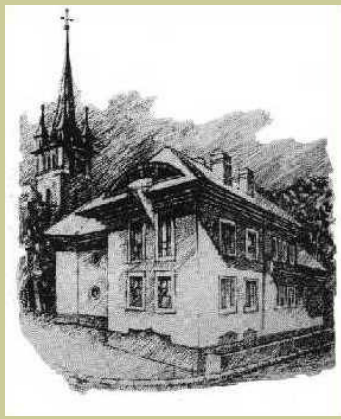
bencze.andras@lutheran.hu

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikusEgyhazkozseg>

SzekesfehervariEvangelikus

Egyhazkozseg



Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

A székesfehérvári gyülekezet alkalmai

Istentiszteletek: vasárnap és ünnepnap 10,30h

Az istentiszteleteken minden alkalommal megterítjük az Úr szent asztalát.

Közösségi alkalmak:

Hittanórák óvodás kortól 8. osztályig – szerda 16,30 h

ifjúsági óra (középiskolásoknak és főiskolásoknak) – péntek 16-20 h között szabad érkezéssel

elmaradt hittanórák – felnőttek beszélgető köre – hétfő 18 h

felnőtt katechézis - felkészülés keresztségre és konfirmációra – megbeszélés szerint

gyülekezeti bibliakör – a következő vasárnap igéjére készülünk – kedd 16 h

énekkari próba – szerda 18 h

missziói kör – kézimunka, beszélgetés, ének – kedd 15 h

nyugdíjas klub – hónap első hétfője 14 h, és hirdetés szerint

Irodalmi kör – havonta egy alkalommal hirdetés szerint

Házasság Hétfője Közössége – havonta egy alkalommal megbeszélés szerint

Ünnepek, kiemelkedő alkalmak:

október 31. Reformáció ünnepe 10,30 h istentisztelet

18 h Ökumenikus istentisztelet, megemlékezés a baptista imaházban (Széchenyi út 26.)

november 1. mindenszentek ünnepe 16 h Istentisztelet az evangélikus temetőben (Homokosor)

november 16. vasárnap 9 h családi istentisztelet

november 16. vasárnap 16 h szeretetvendégség - Reformáció és kultúra - az énekkar szolgálata

november 22. szombat – Egyházmegyei kántor találkozó

november 23. vasárnap 10,30 h – örök élet vasárnapja

november 30. szombat családi ádventezés

Alkalmaink Fehérvárcsurgón

Istentisztelet minden vasárnap 9 h

A hó első vasárnapján úrvacsorai közösség.

Október 31. péntek 16,30 h - Reformáció ünnepe, református gyülekezeti ház

December 7. vasárnap 16 h családi ádventezés

Istentiszteletek szórványainkban

Gárdonyi:

Bóné Kálmán utcai református gyülekezeti ház

a hónap 2. és 4. vasárnapján 9 h

Aranybárka Baptista Szeretetotthon

a hó utolsó csütörtökén 15 órakor

Sárosd:

Református templom, Hantosi út

a hónap 2. és 4. vasárnapján 15 órakor